

Social Awareness in the Poems of Ulfat

Abdul Jalil Hasihmi

Department of Pashto Language and Literature, Humanities and Literature Faculty, Baghlan University, Afghanistan.

Corresponding Author: Abdul Jalil Hasihmi, **E-mail:** hashimi@baghlan.edu.af

Article Info

ABSTRACT

Article Type:
Review Article

Article History:

Received: 25, June,
2024

Revised: 15, July,
2024

Accepted: 17, July,
2024

Published: 4,
September, 2024

Poetry is considered as a means of social reform as well as social awareness. This objective is achieved by poetry in various eras of the human history. Poetry has always called the people and the whole society to wake up and give up neglecting as well as slumber. The poems and prose pieces of Ustad Gul Pacha Ulfat has carried this image in Pashto literature. Furthermore, this article focuses on Ulfat's poetry and is a contribution to awareness of the society. The social awareness and the themes of criticism are known to be strong genres in Ustad Ulfat's poems and prose works. His poems have been presented with a wonderful awakening and Islamic awareness goals for the purpose of reforming and building the society. Imagination, awakening are key features in the Ulfat's poetry and prose for the next generation. His poetry is to increasing human dignity, Islamic values and peaceful life for the noble and oppressed people.

Keywords:

Nationalism, Social Awareness, Unity and Social Reform.

د الفت په اشعارو کې ټولنيزه بيداري

پوهندوی عبدالجليل هاشمي

د بغلان پوهنتون د ادبياتو او بشري علومو پوهنځی، د پښتو ژبې او ادب څانگه

اطلاعات مقاله	لنډيز
نوع مقاله: مقاله مروري	شعر د ټولنيز سمون او ملي وښتيا يا بيداری يوه داسې وسيله ده چې د بشري تاريخ په بېلابېلو دورو کې يې خپل رسالت تر سره کړی دی او ټولنې يې له غفلت او ويده کېدو څخه بيداری ته را بللې دي. په پښتو ادب کې د استاد گل پاچا الفت منظوم او منثور کلامونه دا نقش تر سره کوي، چې دا مقاله يې په ملي وښتيا کې د شعر ونډې ته ځانگړې شوې ده. د استاد الفت په منظمو او منثورو اثارو کې د ټولنيزې بيداری او سالم انتقاد مالگه پياوړې ده، نوموړي په دې برخه کې تر بل هر چا ښه قلمي ځواک کارولی دی او د خپلو شعرونو پيغامونه يې د بشري ټولنې د سمون او اصلاح په موخه وړاندې کړي دي. د ده شعرونه همداسې په زړه پورې بيدارونکي ملي او اسلامي بيدارې انگيزې او خيالات، د راتلونکې نسل بيدارول، انساني کرامت، اسلامي ارزښتونه را برسېره کول، تش لاسې مظلوم ولس ته سوله ييز او ارام ژوند راوړل، د حاکمانو هڅول، زلميو ته ملي روحيه ورکول دي.
تاريخ دريافت: ۱۴۰۳/۰۴/۵ هـ ش	
تاريخ بازنګری: ۱۴۰۳/۰۴/۲۵ هـ ش	
تاريخ پذيرش: ۱۴۰۳/۰۴/۲۷ هـ ش	
تاريخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۶/۱۴ هـ ش	

کلیدي کلمې: ټولنيزه بيداري، ملي احساسات، هېوادپالنه، يووالی او ټولنيز سمون.

استناد: هاشمي، عبدالجليل. (۱۴۰۳). د الفت په اشعارو کې ټولنيزه بيداري، مجله علمي-تحقيقي پوهنتون بغلان، شماره ۲، بهار و تابستان (۱۴۰۳)، شماره مسلسل ۳۵، دور ۱۲. (۱۹۹-۲۱۰).
ناشر: پوهنتون بغلان.

سريزه

استاد گل پاچا الفت د معاصري دورې ځلانده ستوری دی، د نوموړي اشعار د ټولنيزې بيدارۍ په برخه کې يو شهکار گڼلی شو، هغه په دې برخه کې خپل فردي او ټولنيز مسووليت يې په ښه شان ترسره کړی دی؛ نو اړينه ده، چې د استاد د شعرونو د ملي او اسلامي پيغامونو څخه ټول لوستونکي او هېوادوال خبر کړو، تر څو د ښاغلي استاد د هېواد او ملت په اړه د زړه دردونه ملي پيغامونه، ټولنيزه بيدارۍ، د هېواد خپلواکۍ تر څنگ بيارغونه او سمسورتيا لپاره د وينې ملت پام اړونه يوځلې بيا اړينه برېښيده؛ نو ملي ټولنيزه بيدارې د الفت په اشعارو کې هغې بيدارۍ ته وايي: چې د اسلامي او ملي فکر په رڼا کې خلک له ناخوالو او بدبختيو څخه وژغوري، هغوی په دين، هېواد پالنې، يووالي او کلتوري ارزښتونو پوه کړي؛ ترڅو پورې د خلکو تر منځ بې اتفاقي، ناپوهي، دښمنۍ، ورور وژنه او ناوړې کړنې په هېڅ وخت کې تر سره نه کړي، دغه شاعر په خپلو ټول شعرونه کې همداسې سپېڅلي او ملي پيغام لرونکي مسايل بيان کړي دي، همدارنگه استاد د هېواد په بېلابيلو سياسي او ادبي دورو کې ظالمو حاکمانو او هم عامو وکړو ته د خپل ولس همدردي، ملي يووالي، هېواد او ملت پالنه او دې ته ورته ملي احساسات وړاندې کړي دي. د مظلومو او يتيمانو په حال او احوال يې سخت ژړلي او ظالم حاکمان يې غندلي دي، د دې تر څنگ هغوظالمانو حاکمانو او ولس ته يې خپل عيونه ور په گوته کړي او هغوی يې تلپاتې ټولنيز عدالت ته را بللي دي، نو د همدې ملي ټولنيزې بيدارۍ د رامنځته کولو مسووليت د ديني عالمانو، پوهانو، رسنيو، شاعرانو، قومي مشرانو، ليکوالانو او اديبانو دی، چې په دې هکله بيان او ليکنه وکړي، نو ما هم د يوې مقالې په کچه ددغه موضوع د څېړنې هوډ وکړ.

زما موخه له دې څېړنيزې مقالې څخه داده، چې درانه محصلين، لوستونکي او د ادب مينه وال په ټولنيز ژوند کې د استاد الفت په اشعارو کې ملي ټولنيزه بيدارۍ پلي کړي او په خپل ژوند کې يې پروا، بې تفاوته او بې فکره پاتې نه شي. د ژوند په ټولو چارو، پاکو شېبو کې ملي او ټولنيزه وينتا ولري. د استاد اشعار وضاحت لري، شعري کلمات يې د ماناگانو سره تناسب لري او ښې معناگانې يې په مناسبو الفاظو کې ځای په ځای کړي دي، د نفس تزکيه او روان پاکوالی يې په اشعارو کې ښودلی دی، استاد چې هر څه مشاهده کړي د انساني تجربو د رڼا په رنگ ليکلي دي، ځکه د خپل وخت يو رياليسټ شاعر دی، شعرونه يې له عيني او ذهني انځورونو څخه ډک دي.

د دې مقالې د ليکنې په ترڅ کې له بېلابېلو معتبرو کتابونو څخه د الفت هغه کره شعري بېلگې را وړل شوي، چې د ټولنيزې ملي بيدارۍ پيغام پکې نغښتی وي، بيا يې هغه سپړلي دي، تر څو لوستونکي او د ادب مينه وال د الفت له ټولنيزې بيدارۍ څخه خبر شي او هم د ژوند په ټولو برخو کې نوموړي شعرونو په لوستلو سره زموږ ملت د غفلت له درانه خوب څخه را بيدار او وينې احساس ور کوي. نو دلته بېرته اصلي موضوع ته راگرځم، چې پرې رڼا واچوم.

د څېړنې روش

په دې مقاله کې له تحليلي او تطبيقي گډوله ميتود څخه کار اخيستل شوی دی، اړوند بيتونه تحليل شوي او بيا ورباندې د ټولنيزې بيدارۍ نظريه تطبيق شوې ده.

د الفت په اشعارو کې ټولنيزه بيداري

استاد الفت د ټولنيزې بيدارۍ د پيغام په اړه په زړه پورې منظومې او منثورې بېلگې لري، د نوموړي په دواړو ژانرونو کې د فکر اهميت او پېژندنې به اړه ليکنې کړي دي، په دې موخه چې، زموږ ځوان نسل سالم او رغوونکی فکر ته وهڅول شي او د پرديو له فکرونو څخه وژغورل شي؛ نو نسل مو بيدار شي، هغوی په ټولنه کې خپل ټولنيز رسالت وپيژني، د هېواد پالنې او په ملي روحيه يې وروزل شي، دې ته ورته په اشعارو کې ملي مسايل خپل، ټولنيزه بيداري بلل کيږي؛ نو په دې اړه استاد الفت ملي خپلواکۍ ته داسې اشاره کوي:

د ملي ژوند اساس خپلواکي ده
د ملي غرور ژوند، سر لوري ده
چې هر څومره ملت متحد وي
خپلواکي يې هغومره قوي ده
په ملي ثقافت قوم ژوندی دی
کلتوري سرمايه يې هستي ده
په ازاد او خپلواکه وطن کې
رواکله په بلل باداري ده

(الفت، ۱۳۷۵: ۲۴۶).

د ازادۍ او غلامۍ د زنځير ماتولو په اړه بله شعري بېلگه:

يو پټ غلى احساس دى، چې ارام مې نه پريردي
 په اور مې كړوي لكه چې، خام مې نه پريردي
 جرآت مې زياتوي دومره په ځان يم پوه شوى
 غافل لــــه خپله حقه او غلام مې نه پريردي

(باجورې، ۱۳۸۷: ۱۷۱).

استاد الفت دا درك كړې ده، چې د خلكو ملي ټولنيزه بيدارى كې ازادى او خپلواكي ډېر ارزښت لري؛ ځكه چې كوم هېواد آزاد فكر ونه لري، د هغه هېواد د خلكو ژوند ذليل، خوار او حقير وي؛ نو داسې خلك پټ او عزت هم نه لري، همدارنگه د هغه هېواد وگړي بيا ملي ژوند كلتور او يوالي نه لري، دا ډول خلك بيا له ټولو پرمختگونو څخه وروسته پاتې وي؛ نو په همدې اساس ټولنيزه بيدارى كې د يوه هېواد د خلكو فكري ازادى او خپلواكي زور رول لري؛ ترڅو ځوانانو ته د ازادى او خپلواكى فكر ورکړو؛ نو ځكه دغه په ازادى مين شاعر د ملي ژوند سر مايه ازادى او يووالى گڼي، استاد په دې اړه وايي:

عمل چې وي ازاد او انتقاد پكې بندي وي
 ماهلته د ظلمونو سخت توفان ليدلى
 كه هر يو رانه وژني خيال او فكر مو مه وژنه
 پدې كې مې وطن ته لوى تاوان ليدلى دى

(روهې، ۱۳۸۴: ۹۸).

له پورته بيتونو څخه دا څرگنديږي، چې شاعر په اصلي ټولنيزه بيدارى كې د ملتونو د اصلاح په موخه ټولنيزه نيوكه او انتقاد اساس او بنسټ گڼلى دى؛ نو په هر هېواد او ملت كې بايد انتقاد ازاد وي، كړنې او عملونه بايد ازاده، نه وي؛ ځكه كه انتقاد نه وي، نو استبداد او ظلم كچه لوړېږي؛ نو بايد د اسلامي كړنو سره سم عملونه تر سره شي، دى وايي: چې مور و وژنه، ماديات مو له منځه يوسه، ملت مو نه مري؛ خو فكر او خيال مو مه وژنه، ځكه چې په دې كې مې د ملت تباهي ده، همدارنگه ملي هويت، معنوي او مادي ارزښتونو ته او هم د گران هېواد ملي خپلواكى او مفكورو ته مو لوى تاوان دى.

هېواد پالنه او ټولنيزه بيداري

د استاد الفت صاحب ټولنيز پيغام د ملي او اسلامي بيدارۍ فکر تر څنگ يې د ټولنيز سمون او هېواد پالنې پيغام دی، چې هغه په دې اړه هم شعرونه ويلي دي، چې ټولنيزه بيداري پر مټ خلک د غفلت له خوبه را پاڅوي، په لاندې شعر کې يې د بيدارۍ لپاره د خلکو را بلنه داسې کړې ده:

باداري پريردې خادماني شې د وطن او قام
 په خوار غريب شي پس له دې لږ مهربان غوندي
 هلته چې يو انسان د بل لکه غلام او سيري
 په هغه ځای د خدای لعنت اوري باران غوندي
 بادار نشته په اسلام کې نه په کفر کې اوس
 تاسې يې نوره ټينگه مه ساتئ ايمان غوندي

(روهې، ۱۳۸۴: ۱).

استاد په هېواد مين يياوړې شاعر، ليکوال او عالم د ټولنې ملي بيدارۍ ته يې، په خپل پورتنی شعر کې دومره شعوري کتنه کړې او د هغې افغاني ټولنې ټولنيز رسالت يې درک کړی دی، نو ځکه يې د هېواد سمسورتيا او ازادۍ ملي مفکوره په ښکلي ډول بيان کړې ده.

د استاد الفت د هېواد پالنې په اړه بله شعري بېلگه:

د وطن په محبت باندي قسم خورم
 چې د ځان له غمه زيات د وطن غم خورم
 چې په سر مې د وطن خدمت منلی
 څه پروا ده که خپل سر لکه قلم خورم

(وياړ، ۱۳۸۳: ۹۹).

د استاد د پورتنۍ شعري بېلگه په زړه پورې د هېواد پالنې پيغام لري. د نوموړي شعر ته که نظر وکړو؛ نو وينو چې الفت صاحب درباري او د ميخانو شاعر نه دی؛ بلکه شعر يې د ټولنيزې بيدارۍ په هره برخه کې مسيحياتي اثر لري. د هېواد پالنې ترڅنگ د استاد په شعرونو کې د ټولنيزې بيدارۍ نورو برخو ته هم اشاره کړې؛ د بېلگې په ډول په لاندې شعر کې د وينا او عمل ترمنځ توپير:

سرو صورت يوازي مه گوره معنا وگوره
 په سر کې فکر، زړه کې پټه مدعا وگوره

وينايي واوره بيابي وگوره عمل ورسره
ميل و رغبت غايه، هدف او تمنا وگوره

(روهې، ۱۳۸۶: ۲).

استاد الفت ټولنيزه نيوكه په دې پورته شعر کې داسې كړې، چې د هغه فكر د ملي او اسلامي بيدارۍ فگر دى، چې د خلكو په ټولنيز ژوند کې د وينبټيا او بيدارۍ حس پيدا كړي او بشري ټولنې بايد د ژوند په ټولو چارو او حالاتو کې ظاهري او باطني برخه يې بشپړه وي، كړنې او اعمال درست او كره وي، صورت او سيرت سم وي، نو د بشري ټولنې د سمون او د هغو نيمگړتياوې او عيونه ورته جوت كړي، چې الفت صاحب ځوان نسل خپل حقانيت او وړتوب د خبرو او دعو پر ځاى په عمل کې ځان ثابت كړى، چې خپل رب ته ځانونه په عمل سره نږدې كړو، د خلكو خوشې خبرې اوري او بيا د هغوى اعمالو ته پاملرنه وكړئ.

لكه چې شاعر بل ځاى کې د علم او عمل په اړه وايي:

فضيلت د انسان علم او عمل دى
كه په سر يې پټكى، شال او كه مملد دى
په چپن او بالا پوش ونه غوليرى
ما د لنگ څښتن ليدلى مكممل دى

(روهې، ۱۳۸۶: ۴).

په دې پورتنۍ شعري بېلگه کې شاعر د ټولنيزې بيدارۍ د پاره علم او د علم ترڅنگ يې پر علم عمل بهتره او غوره گڼلى؛ ځكه چې پوهه انسان ته د انسانيت ټولې لارې چارې روښانه كوي، كه نارينه وى او كه ښځينه وي پوهه يې ورته اړينه گڼلې.

نېكي، احسان او ټولنيزه بيداري:

كه تاكينوده د چا په سر گلونه
هير به نه كړي هيڅوك ستا دا احسانونه
ستا نيا لگي كه وكړي سيورى په خوارانو
په عاجز او په غريب او يتيمانو
اخرت كې به همدغه ستا په كار شي
ستا هغه جهان به هم گل و گلزار شي

(الفت، ۱۳۷۵: ۹۰).

د شاعر احساس او عاطفه ژوره ده، د یتیمانو او غریبانو په حال یې ژړلي دي او هم یې د ولس احساس او عاطفه روزلې، ټول خلک د خواخوږۍ او همدردۍ خواته ته را بیداروي او دا احساس ورکوي، چې په کومه ټولنه کې څوک غریب، یتیم او خوار وي، د هغوي سره په دې فاني دنیا کې مرسته او همکاري وکړئ؛ تر څو مو آخرت هم گل او گلزار شي؛ نو اړینه ده، چې په خپل چاپیریال کې د خوارانو، یتیمانو حال ته ډېره پاملرنه وشي، چې پدې توګه به مو خپل ایماني مسولیت هم تر سره کړی وي او آخرت به هم جوړ شي. پورتنۍ بېلګې ته ورته د استاد لاندې غزل هم د لوستلو ده.

ژاړې په غمونو کې خواخوږي د هر چاسره
 سل پتنگان سوځي د یوې شمعې ژړا سره
 ډک زړګی اوبنکو گرځي وریځې په اسمان کې بیا
 څه ژړا ملګرې ده د ژوند یوې برېښنا سره
 ټول باغ ژړېدلی ځکه اوسکې دي د گل په منځ
 ډېر لکه لاله داغلي زړونه شته صحرا سره
 نه ښایي انسان ته چې د بل په غم غمجن نشي
 لویه بدبختي ده که څوک نه ژاړي له چاسره
 داسې بې غمي دی خدای په هیڅ کور کې پیدا نکړي
 یو کور کې چې ویر وي او بل خاندې له لیلا سره

(الفت، ۱۳۷۵: ۲۰۹).

ښاغلي استاد الفت د خپل ملت او اولس سره د زړه له تله همدردی او خواخوږي لري، هغه په خپل مشور او منظوم کلام کې ټولنیز ظلمونه، زور او زیاتۍ سخت غندلی دی او سخته نیوکه یې پرې کړې ده. استاد د ټولنیزې بیدارۍ د نورو برخو ترڅنګ د ټولني وکړي انسانیت او سړیتوب ته هڅول دي، لکه چې وايي:

د توتیانو لسه وینا دا معلومیري
 چې خبرو باندي څوک نه سړی کیري
 سړی نه دی چې یې کار د سړو نه وي
 په خبرو که هرڅو مړه ښه پوهیري

(الفت، ۱۳۷۵: ۲۲۷).

په پورته بيتونو کې وینو چې، استاد په ډېره هنري ژبه ټولنه سریتوب او انسانیت ته رابللې او په زړه پورې د انسانیت اصول، د سریتوب پیغامونه وربښي، لکه د وینا او عمل یو والی، مانا داچې انسان هرڅه وايي؛ نو باید همغسې یې په عمل کې ثابت کړي. د ټولنيزې بيدارۍ په برخه کې د استاد هراړخيز فکر د دې سبب شوی، چې د ټولني هره طبقه خلک یې خپل مسوولیت ته متوجه کړي، نوموړي د شاعر په توگه هغوی ته، چې شعر وايي، خپل مسوولیت داسې ورپېژني:

په سر کې فکر د وطن په زړه کې مینه د یار
د زور او ظلم لوی د ښمن د آزادۍ طرفدار
په حق ویلو ماتوي بت او طلسم د ډار
د شاعر د پاره مناسب دی همدغسې شاعر

(منگل، ۱۳۸۲: ۷۴).

خوا خوږی عالم استاد په ټولنه کې د مظلومانو او بیچاره خلکو او یتیمانو د مظلومیت په حال دردېدلی دی، په خوار او یتیم، بې وزلو سره به یې ډیره همدردي او زړه سوی درلود د بې وزلو خلکو، ماشومانو په لیدلو سره به سخت ځورېده، بې کبره او بې غروره ادیب او پیاوړی لیکوال و او خپلو خلکو ته یې تلپاتې شعرونه او په میراث پرېښي، د ده شعرونو ته په کتو سره، استاد خپل شاعرانه مسوولیت داسې ترسره کړی، چې ښایي ساری یې ډېر لږ وموندل شي، په دې برخه کې د نوموړي لاندې څلوریزه زموږ د خبرې ښه ثبوت دی:

زه بل څوک نه یم اولاد د غریبانو یمه
سکني ورور د عاجزانو د خوارانو یمه
یمه له خاورو پیدا، خورمه له خاورو پیدا
د لاس نیالگۍ د دې غریبو دهقانانو یمه

(منگل، ۱۳۸۳: ۴۹).

له نړۍ سره اشنایي، سیالي او ټولنيزه بيداري

د استاد پورته ذکر شوې ټولې بېلگې د ټولنيزې بيدارۍ په برخه کې ډېرې په زړه پورې او هدفمندانه دي، تر دې چې الفت صاحب د داسې مثبت فکر خاوند و، چې خپله ټولنه یې له نړیوالو سره سیالي ته هڅولې، په دې اړه د استاد لاندې څلوریزه د لوستلو ده.

له واړه کوره را ووځه لوی جهان سره آشنا شه!
 خیل او قام نه را اوچت شه له انسان سره آشنا شه!
 له هگۍ نه را بهر شه په قفس کې مه اوسپړه!
 له دې ټیټې هوا پورته له طیران سره آشنا شه

(منگل، ۱۳۸۲: ۴۸).

استاد خپلو خلکو ته وایی چې له خپل محدود فکر او چاپیریال څخه را بهر شئ، په هره پوهه خپل ځان سمبال کړئ، د بېلابېلو خلکو له مادي او معنوي ارزښتونو سره آشنا شئ، انسانیت ترې زده کړئ، ترڅو هریو مو له خپلو مادي او معنوي ارزښتونو څخه برخمن شئ. لنډه دا چې استاد الفت په شعري ژبه استبداد، ظلم، استثمار او نور مضر عناصر غندلي دي او خپله وروستی پرېکړه یې په لاندې الفاظو بیان کړې ده.

اور بل یې ما په خوب کې پرېشان لیدلی دی
 ستا بخت خومې رقیبه دغه شان لیدلی دی
 د گلو هار په غاړه محبوبا شوه راحضوره
 بلبله دا وطن مې گلستان لیدلی دی
 کارغان به پکې نه وي بلبلان به پکې وي
 باغونه به سمسور وي ماباغبان لیدل دی
 تعبیر یې کړی ما په ظالمانو به چه شي
 چاپه کاکل مې خوب کې د جانان لیدلی دی
 مهار به دې په پوزه شي د سروزو خاونده
 په سروشونډو د پاسه مې پېزوان لیدلی دی
 زه پټې سترگې نه یمه په هر څه اوس پوهیږمه
 په خلاصو سترگو باندې ما جهان لیدلی دی

(روهی، ۱۳۸۶: ۱۰۹).

مناقشه

استاد الفت د ادب او هنر په برخه کې په زړه پورې څېړنې کړي دي، هغه تل په خپلو شعرونو او هنري نثرونو کې یې د خپل هېواد وگړوته اړینې لارښوونې او سپارښتنې کړي دي، د ده په دواړو ژانرونو کې

موخه د نوي او راتلونکي نسلونه په ملي احساس روزل دي، په دې برخه کې يې ډېر ځوانان روزلي دي او روزل کيږي، استاد د چاپ شوي اثارو په لوستلو سره زموږ ملت د هېواد پالنې او ازادۍ سره مينه، ملي احساسات د مظلومانو او تش لاسي ملت لاسنيونه، ملت سره خواخوږي، او دې ته ورته په زړه پورې نور ملي احساس د روزلو ليوالتيا زياته کړي ده او زياتوى يې. تل يې ظالمانو ته په بده سترگه کتلي او په خپلو ليکنو کې غندلي دي. ښه ته يې ښه ويلې او بد ته يې بد ويلې، د خپل ولس ليدلي حالت څخه يې پرده پورته کړې، هغه په خپل هنري نثر او شعر کې د حقيقت، رېښتولې، حق او عدالت په ښو ښکلو الفاظو سره په روانه ژبه بيان کړي دي.

د دغه شاعر اشعار زياتره ټولنيز، ملي، وطني او انتقادي خواوې لري، خو فکري خوا د ده په ټولو اشعارو کې درنه ده، نو په همدې بنسټيزې موخې له امله د ده ټولو تخليقي اثار د ادب مينه وال د څېړنې او لوستلو لېوالتيا لري.

پايله

د ادب مينه وال به د دې ليکنې په لوستلو سره، د خپل هېواد رښتني خدمت ته او هم د شخصي گټو پرځاى اجتماعي گټو ته ژمن وي، د استاد الفت نثري او نظمي ټوټو څخه په هر زمان او مکان کې د ټولنيزو ناخوالو او دردونو څخه پرده پورته کړي، د دغه شاعر او ليکوال ژور او لوړ فکرونه د هېواد والو ته دنیکبختۍ او خیرغوښتنې، د هېواد د پرمختگ او بيارغونې په موخه خپاره شي، تر څو د هېواد په ټولو وگړو کې ملي احساسات، هېواد پالنه، د ازادۍ او خپلواکۍ احساس، د خلکو ترمنځ همدردي، خواخوږي او يووالی دې ته ورته نور ملي پيغامونه زمونږ د ولس احساس په روزولو او غوړولو ليوالتيا او تلوسه زياته کړي. شعر او شاعرۍ ځنې، يوازې دغه هيله نه لرو، چې د خلکو سترگې د جمال او طبيعي مظاهرو خواته را واړوي او د اورېدونکي په طبيعت کې تش همدومره خوښي پيدا کړي، چې د يو ساعت خوشحالتيا موجب وگرځي او نور څه اثر ورباندې مرتب نه شي.

ټولنيزه بيدارۍ په اشعارو کې خلک د غفلت له درانه خوب څخه را وښوي، دا ملي بيداري ولس ته د ظالمو ظلمونه او رازونه را څرگندوي، د مظلومو سره خواخوږي او د اجتماعي ظلمو نو مخه نيول لپاره په شعر کې ملي بيدارۍ اغېزناکه وي، ترڅو د ظالمو پر مظلوم ولس ظلمونو او عيونو ته گوته نيسي او خلکو ته ښيي، چې د ظالمو خلکو ملاتړ مه کوي، بلکې پر وړاندې يې ملي پاڅون او مبارزه وکړئ او ټولنه هڅوي چې په ټولنيز نظام کې ټولنيز عدالت پلي کړئ. همدارنگه د راتلونکي نسل سالمه فکري روزنه وکړئ، چې د ملت او هېواد لپاره ژمن او متعهد ځوانان جوړ شي.

ماخذونه

- ۱- الفت، گل پاچا. (۱۳۷۵ ه. ش). د الفت ملغلرې. (درېیم چاپ). د شهرت ننگیال په زیار. پېښور: دانش خپرندویه.
- ۲- الفت، گل پاچا. (۱۳۸۵). نثري کلیات. عبدالرحیم بختانی په زیار. دویم ټوک. پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- ۳- باجوړی، بریالی. (۱۳۸۷). د ادبیاتو په لړ کې. کابل: حسام ادبي ټولنه.
- ۴- روهي، محمد صدیق. (۱۳۸۴ ل). د پښتو ادبیاتو تاریخ. (درېیم چاپ). پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- ۵- روهي، محمد صدیق. (۱۳۸۶). ادبي څېړنې. پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- ۶- منگل، علي محمد. (۱۳۸۲). شعر د شاعرانو له کلام څخه وپېژنئ. کابل مجله. (۳-۴) گڼه. کابل: د افغانستان علومو اکاډمۍ.
- ۷- منگل، علی محمد. (۱۳۸۳). د استاد په شعر کې غوره انځورونه. کابل مجله. (۹-۱۰) گڼه. کابل: د افغانستان علومو اکاډمۍ.
- ۸- ویاړ، حضرت محمد. (۱۳۸۳). په مطبوعاتو کې د الفت د مړینې انعکاسات. کابل مجله. (۱-۲) گڼه. کابل: د افغانستان علومو اکاډمۍ.